

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 100/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Z. G. z dnia (...)r., sygn. akt (...)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	Zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Pełnomocnik wnioskodawcy podniósł następujące zarzuty:</p> <p>1. Obrazy prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 1 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia (...) r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego poprzez błędne przyjęcie, że szkoda poniesiona</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

na skutek porzucenia pracy w związku z koniecznością ukrywania się przez K. S. oraz wszelkie krzywdy z tym związane pozostają poza zakresem zastosowania wskazanych wyżej norm prawnych stanowiących podstawę roszczenia, a w konsekwencji zasądzenie zaniżonych kwot odszkodowania i zadośćuczynienia.

2. Obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę dowodów i wyciągnięcie z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wniosków sprzecznych z zasadami prawidłowego rozumowania, doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy i uznanie, że:

a) koszty dojazdu matki na widzenie z wnioskodawcą i koszty paczki żywnościowej są to koszty, które nie stanowiły uszczerbku w

majątku
wnioskodawcy, a w
konsekwencji nie
zasądzenie
odszkodowania z
tego tytułu,

b) zasądzone
zadośćuczynienie
spełnia cel i wymogi
określone w art. 8
ust. 1 w zw. z art.
11 ust. 1 ustawy
lutowej w przypadku
krzywd K. S.
doznanych wskutek
prowadzenia
przeciwko niemu
postępowania oraz
tymczasowego
aresztowania go w
sprawie (...)byłego
Wojskowego Sądu
Garnizonowego w
Z., w związku z
jego działalnością na
rzecz niepodległego
bytu Państwa
Polskiego.

3. Obrazę przepisów
prawa materialnego,
tj. art. 445 § 1 k.c.
w zw. z art. 445 §
2 k.c. oraz art. 448
k.c. w zbiegu z art.
8 ust. 1 w zw. z
art. 11 ust. 1 ustawy
lutowej, poprzez
błędne przyjęcie, że
zasądzona kwota
zadośćuczynienia
jest kwotą
odpowiednią w
przypadku krzywd
K. S., doznanych
wskutek
prowadzenia
przeciwko niemu
postępowania oraz

	<p>tymczasowego aresztowania go w sprawie (...) byłego Wojskowego Sądu Garnizonowego w Z., w związku z jego działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty podniesione przez pełnomocnika wnioskodawcy nie zasługują na uwzględnienie, przy czym w pewnej części są one wręcz oderwane od obowiązujących regulacji prawnych oraz od realiów sprawy.</p> <p>Po pierwsze, jeżeli chodzi o zarzut oznaczony numerem 1), to na gruncie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w związku przyczynowo - skutkowym do wykonania orzeczenia albo</p>			

decyzji o
internowaniu
pozostają te szkody
i krzywdy, które
są w relacji
bezpośredniej. Jest
tak, ponieważ
ustawa lutowa nie
wprowadza
odpowiedzialności
odszkodowawczej za
wszelkie szkody i
krzywdy wynikłe z
represji politycznych
zaistniałych w
okresie od (...)r.,
lecz jedynie za te,
które były związane
z wykonaniem
orzeczenia albo
decyzji o
internowaniu (w
warunkach
określonych w art. 1
i art. 11 omawianej
ustawy). Tak więc,
ustawa z dnia
23 lutego 1991 r.
nie rekompensuje
wszystkich szkód i
krzywd związanych
z funkcjonowaniem
w Polsce systemu
totalitarnego. Poza
odpowiedzialnością
odszkodowawczą
Skarbu Państwa
na gruncie tej
ustawy pozostają
przejawy represji,
takie jak zwolnienie
z pracy, zmuszenie
przez pracodawcę do
przejścia na gorzej
płatne stanowisko,
czy porzucenie pracy
na skutek ukrywania
się, które nie mają
bezpośredniego
związku z

wykonaniem
orzeczenia albo
decyzji o
internowaniu. W
każdym przypadku
przesłanką
zasądzenia
odszkodowania lub
zadośćuczynienia na
podstawie tej ustawy
jest pozbawienie
wolności z powodu
działalności na rzecz
niepodległego bytu
Państwa Polskiego.
Słusznie zarazem
w orzecznictwie
wskazuje się, że
to, iż wnioskodawca
z powodu swojej
działalności musiał
się ukrywać, nie
stanowi
ekwiwalentu izolacji
więziennej jako
podstawy roszczenia
(por. postanowienie
SN z dnia 3 listopada
2009 r., IV KK
208/09, Lex i wyrok
SA w Gdańsku z dnia
18 grudnia 2014 r., II
AKa 430/14, Lex).

Po drugie, jeżeli
chodzi o zarzut
oznaczony numerem
2a), to rację
ma Sąd Okręgowy,
że koszty dojazdu
matki
wnioskodawcy na
widzenie i koszty
przygotowania
paczki żywnościowej
nie zostały
poniesione przez K.
S., a zatem nie
stanowiły
uszczerbku w jego

majątku. Koszty te poniosła matka wnioskodawcy. W ocenie tej nie zmienia nic to, że przed aresztowaniem K. S. zamieszkiwał razem z matką i gdyby nie pozbawienie go wolności, to mogłaby wydać pieniądze na coś innego. Niezmienne pozostaje bowiem to, że kosztów tych nie podniósł wnioskodawca.

Po trzecie, jeżeli chodzi o zarzut oznaczony numerem 2b) i numerem 3), które ściśle się ze sobą wiążą, to wbrew sugestiom skarżącego, Sąd Okręgowy kształtując wysokość zadośćuczynienia miał na uwadze wszystkie okoliczności sprawy i żadnej z nich nie pominął, a co więcej każdej z nich nadał odpowiednią rangę i wagę. Znalazło to swój wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, zasądzone zadośćuczynienie jest adekwatne do realiów analizowanego przypadku. Do takiego wniosku

prowadzi należyte
uwzględnienie tego,
że niesłuszne
tymczasowe
aresztowanie
wnioskodawcy
trwało 1 miesiąc
i 12 dni. W
tym okresie miał
bardzo ograniczoną
możliwość
utrzymywania
kontaktów z
najbliższymi.
Skorzystał tylko z
jednego widzenia z
matką. Co istotne,
K. S. był wówczas
bardzo młodym
człowiekiem,
ukończył zaledwie 19
lat. Było to pierwsze
pozbawienia go
wolności i
niewątpliwie
okoliczności w
jakich się znalazł
powodowały u niego
niepewność co do
jego dalszych losów,
co objawiło się
nerwicą sytuacyjną i
wywołało negatywne
przeżycia
wynikające z rozłąką
z rodziną. Trafnie
jednak podkreślił
Sąd I instancji,
że w sprawie
nie wykazano, aby
wnioskodawca z
powodu
tymczasowego
aresztowania utracił
dobre imię, czy
też był szykanowany.
Fakty wskazują
na coś wręcz
przeciwne. Otóż,
mimo porzucenia

pracy i ukrywania się już we (...) r. został ponownie przyjęty do pracy w tym samym zakładzie i na tym samym stanowisku. Odnośnie późniejszych represji, to wiązały się one z dalszą działalnością K. S. i roszczenia z tego tytułu objęte są innymi postępowaniami (...).

Uwzględniając przytoczone okoliczności, stwierdzić należy, że orzeczone zaskarżonym wyrokiem zadośćuczynienie z jednej strony stanowi odpowiednio odczuwalną wartość ekonomiczną, a z drugiej strony utrzymane jest w rozsądnych i sprawiedliwych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom. Co też istotne, właśnie w tej wysokości odzwierciedla ono indywidualne cechy konkretnego wypadku, jaki związany jest z K. S..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny utrzymał

zaskarżony wyrok w mocy.		
Wniosek		
<p>Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawcy dalszych kwot, tj.:</p> <p>1) (...) zł tytułem odszkodowania,</p> <p>2) (...) zł tytułem zadośćuczynienia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie, ponieważ niezasadne okazały się podniesione w apelacji zarzuty, o czym była mowa wyżej i zbędne byłoby powtarzanie tego samego tutaj. Na marginesie tylko można zauważyć, że kwota żadanego zadośćuczynienia wręcz radykalnie odbiega od realiów analizowanego przypadku.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymano zaskarżony wyrok w mocy w całości.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Powody, które zdecydowały o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku zostały przytoczone przy okazji omówienia apelacji pełnomocnika wnioskodawcy i zbędnym powielaniem byłoby ich powtarzanie w tym miejscu.		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Punkt 2 wyroku.	Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na		

	<p>rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, Sąd Apelacyjny kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		
H. K. K. L. P. S.		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik wnioskodawcy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W zakresie dotyczącym wysokości zasądzonych odszkodowania i zadośćuczynienia		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana